

[Ole Vig Jensen]

være formand for. Jeg har bestræbt mig meget på ikke på noget tidspunkt at bidrage til, at denne sag blev drøftet i folkeoplysningsudvalget, for dér hørte den ikke hjemme, så den er ikke drøftet dér. Der er orienteret efter ønske om, at der er fremsat forslag, men ikke mere. Vi kan godt skille, hvad hedder det nu, fra hinanden.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

En kort bemærkning til undervisningsministerens forslag på at skabe et modsætningsforhold til det velfungerende voksenundervisningssystem, vi har i dag, herunder folkeoplysning, herunder enkeltfag, herunder specialarbejderuddannelserne. Det skulle være noget helt specielt, at vi herinde, lovgivningsmæssigt, skabte mulighed for, at flere kom ind i systemet.

Det er dog et højst besynderligt forsøg på at skabe modsætningsforhold. Vi er meget glade for det voksenuddannelsessystem, vi har, men vi vil gerne skabe mulighed for, at flere kan få glæde af det. Vi ved, at mange af de kortuddannede har det hårdeste arbejde, har det mest opslidende arbejde, har også den dårligste økonomi, fordi de har en beskedent indtjening, og at det for dem kan være svært at få et økonomisk overskud til at købe sig uddannelse i fritiden, men også kan være svært at have overskud til at få uddannelse i fritiden. Prøv dog at forstå, at dette handler om at skabe mulighed for, at flere kan få glæde og gavn af et i øvrigt velfungerende uddannelsessystem.

Så vil jeg godt knytte en bemærkning til denne prisbevidsthed og denne ressourcebevidsthed og dette med, at vi overhovedet ikke må udvide de offentlige udgifter. Nu har vi i denne sag taget et beskedent skridt og sagt 50 mio. kr. Straks slår undervisningsministeren ud med armene og siger, at det hele falder sammen. Så sent som i morges hørte vi i Radioavisen, at regeringen havde pålagt skatteministeren at lempe formuebeskatningen. Det svarer til en mindreindtægt i statskassen på omkring 2 mia. kr. Det er dog at prioritere på en aldeles uhensigtsmæssig måde.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Til det sidste vil jeg sige, at disse tanker, som jo også har støtte fra Det Radikale Venstre,

hænger sammen med, at folk simpelt hen har udgifter ved at have erhvervsaktiver, og det er ikke godt for et samfund, at folk har udgifter ved at have erhvervsaktiver. Det kunne vi godt få en lang diskussion om, men det skal ikke være nu.

Jeg vil gerne takke hr. Ole Vig Jensen for det i visse henseender meget klare svar. Det er almen voksenundervisning, vi taler om. Det er folkeoplysning, vi taler om. Det er i høj grad de aktiviteter, som i dag foregår under fritidsloven, vi taler om.

Så vil jeg godt spørge hr. Ole Vig Jensen: Hvori består det forkerte, når jeg siger, at ved at flytte denne aktivitet ind i arbejdstiden firdobles prisen? Ræsonnementet er meget enkelt: en årselev koster rundt regnet 40.000 kr., hvis det foregår i fritiden, men foregår det i arbejdstiden, koster det 40.000 kr. plus fulde dagpenge, eller hvad det nu er vedkommende skal have, og så kommer det let op på 160.000 kr. alt i alt. Hvorfor har jeg uret i, at vi firdobler prisen ved at flytte det fra fritiden til arbejdstiden?

Jeg indrømmer, at jeg tillod mig at sige, at jeg mener ikke, Danmarks økonomiske problem er, at der er for få deltagere i fritidsundervisningen, men somme tider må man jo sige sandheden, og det mener jeg er sandheden: Al undervisning har ikke den samme effekt på erhvervsudviklingen. Det betyder ikke, at jeg som højskolemand vil benægte, at folkeoplysningen har betydning, men jeg vil påstå, at det er gået ganske godt, også i de 100 år, hvor det er foregået i fritiden, og at væksten aldrig har været stærkere end i de sidste fem år.

Og da nu landet er i nød, kan jeg altså ikke forstå, hvorfor vi pludselig skal firdoble prisen bare for at få en lillebitte marginaltilvækst. På grund af den høje pris pr. elev giver det ingenting. Jeg synes, der mangler noget logik her.

Hvis det nu viser sig, at halvdelen af dem, der tager disse kurser, ville have taget dem alligevel i fritiden, hvis ikke de havde kunnet få dem i arbejdstiden, så vil man kunne påstå, at netto-tilvæksten til fritidsundervisningen får vi til otte-dobbelt pris, fordi halvdelen ville vi jo alligevel have fået. . . (*Afbrydelser*). Jamen lad være at ryste på hovedet; man må dog lige analysere disse ting. Det er meget store ord, der står i forslaget om fremtiden, om behovet for arbejdskraft og åndelig udvikling osv. Det er meget store ord, der står. Man vælger et system, der er